

شرکت پوشاک همیار^۱

در اواسط فروردین سال ۱۳۹۰، آقای وثیق یکی از رؤسای شعب بانک ایران، تقاضای اعتبار اخیر شرکت همیار را در دست بررسی داشت. این شرکت چندین فروشگاه خرده‌فروشی لباس کودکان به‌شکل فروشگاه‌های زنجیره‌ای دایر کرده بود. از آبان ماه سال ۱۳۸۶ که آقای علی تجدد، پایه‌گذار و مدیر شرکت، برای دریافت اعتباری به‌مبلغ ۱۰ میلیارد ریال به بانک مراجعه کرده بود تا نیازهای مالی فصل پاییز را تأمین کند، رئیس شعبه خود به‌دقت این حساب را زیر نظر داشت: با اعتبار اولیه به‌شکل مضاربه‌عام (اعتبار در حساب جاری) موافقت شده بود و از آن زمان نیاز شرکت به پول بیش‌تر همواره در حال افزایش بود. بدهی شرکت همیار به بانک به‌طور دائمی تمدید شده و افزایش یافته بود. درخواست اخیر آقای تجدد برای ۱۰ میلیارد ریال اعتبار جدید بود که می‌خواست صرف تأمین مالی نیازهای پیش‌بینی نشده موجودی در هفته‌های آینده کند. حال آقای وثیق قصد داشت تغییرات حساب شرکت همیار را از آغاز کار، یعنی از سال ۱۳۸۶، مورد بررسی قرار دهد.

تأسیس شرکت در آبان ۱۳۸۶

آقای تجدد در پاییز سال ۱۳۸۶ با ۱۵ میلیارد ریال سرمایه‌گذاری فروشگاه همیار را افتتاح کرد. در آن تاریخ، وی تجربه خاصی در کار خرده‌فروشی لباس کودکان نداشت، اما در امر خرید و فروش و توزیع کالاهای مصرفی، تجربه‌های وسیعی داشت. تجربه در سطح خرده‌فروشی حاصل کار با چندین شرکت در سرتاسر منطقه‌های جنوبی کشور بود. هنگامی که آقای تجدد تصمیم گرفت خود فروشگاه‌های باز کند، فعالیت‌های مختلف خرده‌فروشی را زیر نظر گرفت، و نهایتاً رشته لباس کودک را برگزید، چرا که به نظر

^۱. آخرین ویرایش این افته در اول مهرماه سال ۱۳۹۸ برای ارائه در درس «افته‌هایی در مالی شرکت‌ها» در دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه شریف نیم‌سال اول تحصیلی ۹۸-۹۹ انجام شده است. اولین ویراست این متن در اواخر دهه ۶۰ شمسی توسط حسین عبده تبریزی براساس طرح افته خارجی، اما با استفاده از اطلاعات شرکت ایرانی تهیه شده بود. آن‌گاه در اواخر دهه ۸۰، همان ساختار منطبق با اطلاعات شرکت بازرگانی دیگری شد. ویراست اخیر صرفاً شامل اصلاحات ویرایشی است و از نظر مفهومی یا اطلاعاتی، چیزی بر ویراست دوم نیفزوده است.

او تقاضای ارضانشده در این بازار فراوان بود.

آقای تجدد عملاً کار را با افتتاح سه فروشگاه در شمال شهر تهران آغاز کرد. شش هفته بعد از این تاریخ، وی پنج مغازه دیگر، یکی در خود تهران و چهار فروشگاه در شهرهای بزرگ کشور، افتتاح کرد. آقای تجدد خود از تولیدی‌ها و واردکنندگان پوشاک تهران خرید می‌کرد، و در مورد نحوه خرید یا فروش، قیمت‌گذاری و سیاست‌های بازاریابی تصمیم می‌گرفت. هم‌چنین، وی شخصاً در مورد چگونگی تزئین دکور فروشگاه‌ها نظر می‌داد. هر فروشگاه با دو کارمند اداره می‌شد؛ خود آقای تجدد کارمندان را باتوجه به سابقه کار، وضع ظاهری و توانایی‌های فروش آنان استخدام می‌کرد. فروشگاه‌ها گنجایش آن را نداشت که مقدار زیادی موجودی در آن‌ها انبار شود؛ درواقع، فقط به میزان مصرف کوتاه‌مدت، موجودی به مغازه‌ها انتقال می‌یافت. مغازه‌ها همه استیجاری بودند و سرقفی پرداخت نشده بود. اجاره متوسط ماهانه هر مغازه حدود ۱۰۰ میلیون ریال بود.

فروش لباس بچه نیز هم‌چون هر نوع پوشاک دیگری فصلی بود، فروش نقد انجام می‌شد و به هیچ نوع سرمایه‌گذاری در دارایی‌های ثابت نیازی نبود. عمده سرمایه‌گذاری در موجودی کالا بود، زیرا که انواع مختلف پوشاک باید مطابق عادت، فصل و تغییر در مد، خریداری و انبار می‌شد و به مشتریان فروخته می‌شد. برای رفع نیازهای فصلی، هر سال باید مقدار زیادی موجودی قبل از ۱۵ خرداد و ۳۰ آذرماه گردآوری می‌شد. در فروشگاه‌های زنجیره‌ای همیار، پوشاک نوزاد نیز به فروش می‌رسید؛ حدود ۱۵٪ کل فروش و ارزش موجودی‌ها را این اقلام تشکیل می‌داد. بیشتر تولیدکنندگان و واردکنندگان لباس بچه برای فروش نقدی تخفیف می‌دادند؛ نرخ تخفیف گاهی حتی به ۴٪ در ماه می‌رسید. در مورد لباس نوزاد، نرخ تخفیف بین ۳ تا ۴ درصد بود.

اولین اعتبار – آبان ۱۳۸۷

در فرم درخواست اولین اعتبار در آبان ماه سال ۱۳۸۷، آقای تجدد عملیات ۶ ماه اول سال ۱۳۸۷ را

بسیار خوب گزارش کرد؛ صورت سود و زیان و ترازنامه را همان زمان به بانک ارائه داد. بیش تر فروش مربوط به سه فروشگاه شمال شهر تهران بود، چرا که از تاریخ افتتاح دیگر مغازه‌ها فقط ۲ یا ۳ ماه می‌گذشت. غیر از سرمایه‌گذاری در کار شرکت همیار، آقای تجدد ساختمانی در خیابان شریعتی داشت که قیمت بازار آن ۲۵ میلیارد ریال بود؛ این ساختمان در گرو ۱۵ میلیارد ریال بود. ارزش سایر دارایی‌های شخصی آقای تجدد حدود ۱۵ میلیارد ریال بود. آقای تجدد در جلسه ملاقات با آقای وثیق برای وی توضیح داد که در رشته لباس کودک رقابت کم و سود زیاد است. آقای وثیق به این نتیجه رسید که اعطای اعتبار ۱۵ میلیارد ریالی به شرکت جوان و در حال رشد همیار کار خطرناکی نیست، و سعی کرد نظر مساعد رئیس منطقه را برای اعطای اعتبار جلب کند. البته، شرط وی با آقای تجدد آن بود که مانده حساب در پایان سال ۱۳۸۷ کلاً صفر شود. آقای وثیق با شناخت روحیه متهور و زیاده‌طلب آقای تجدد، از وی قول گرفت که بدون مشورت بانک، شرکت هیچ فروشگاه جدیدی باز نکند.

رویدادهای ۶ ماه اول سال ۱۳۸۸

در مراجعه به بانک در فروردین ۱۳۸۸، آقای تجدد صورت‌های مالی سال ۱۳۸۷ را به همراه آورد. آقای تجدد به رئیس شعبه اطلاع داد که مانده موجودی کالای پایان سال ۸ میلیارد ریال بیش از رقم پیش‌بینی شده بوده، زیرا که فروش بهمن و اسفند کمتر از برآورد بوده است. برای ۶ ماه اول سال ۱۳۸۸، آقای تجدد فروش را معادل ۲۲۳ میلیارد ریال و سود قبل از مالیات و برداشت را ۲۵ میلیارد ریال برآورد کرد. پیش‌بینی می‌شد موجودی کالا در خرداد به بالاترین رقم یعنی ۷۵ میلیارد ریال رسیده و بعد کاهش یافته و در ۲۰ مهر ماه به ۲۹ میلیارد ریال برسد. هرچند مانده بدهی به بانک در پایان سال ۱۳۸۷ معادل ۱۵ میلیارد ریال بود (جدول ۱)، اما این مانده در اوایل فروردین کاهش یافته و به ۱۰ میلیارد ریال می‌رسید. درخواست آقای تجدد از بانک این بود که برای پرداخت بدهی مالیاتی شرکت، بانک اعتبار ۱۰ میلیارد ریالی جدیدی را به شرکت اعطا کند که تا پایان شهریورماه بازپرداخت خواهد شد. آقای وثیق با توجه به

این مسأله که کل اعتبار تا پایان ماه ۶ بازپرداخت خواهد شد، با درخواست ۵ میلیارد ریال اعتبار موافقت کرده و نظر مساعد سرپرست منطقه و اداره کل اعتبارات بانک را جلب کرد.

طی ماه بعد، آقای تجدد دوبار به شعبه مراجعه کرد و تقاضای ۵ میلیارد ریال اعتبار اضافی را مطرح کرد. صاحب مؤسسه گزارش کرد که در اواخر فروردین، فروشگاه دیگری در تهران افتتاح کرده و می‌خواهد شعبه دیگری در رشت باز کند. وی می‌خواست با اعتبار جدید موجودی کالایی را که قبلاً در فروشگاه‌های در رشت انباشته شده بود، خریداری کرده و فروشگاه رشت را راه‌اندازی کند. آقای تجدد اطلاع داد که سود پیش‌بینی شده برای ۶ ماه اول سال ۱۳۸۸ بسیار پایین برآورد شده، و سود واقعی به مراتب بیش‌تر خواهد بود. با درخواست اعتبار ۵ میلیارد ریالی جدید موافقت شد، اما تأکید فراوان به‌عمل آمد که تا تهیه ارقام سود و زیان واقعی ۶ ماهه، هیچ فروشگاه جدیدی افتتاح نشود.

رویدادهای ۶ ماه دوم سال ۱۳۸۸

تا اواخر ماه مهر، تعداد فروشگاه‌های زنجیره‌ای به ۱۳ رسید. در این تاریخ، کل هزینه اجاره فروشگاه‌ها به ۲۰ میلیارد ریال در سال بالغ می‌شد. در مراجعه به بانک در این ماه، آقای تجدد اظهار داشت که سطح موجودی کالای مورد نیاز، متناسب با فروش جاری فروشگاه‌ها به رقم متوسط ۷۰ میلیارد ریال رسیده است. هرچند مؤسسه نمی‌توانست طبق قرار، تا پایان مهرماه، همه بدهی خود به بانک را بپردازد، اما با پرداخت ۹ میلیارد ریال از یک تعهد ۱۰ میلیارد ریالی، دست‌کم مانده بدهی خود به بانک را در این تاریخ به ۱۶ میلیارد ریال کاهش داده بود (جدول ۱).

صورت‌های مالی فعالیت ۹ ماه از سال ۱۳۸۸، در اواسط آذرماه در اختیار بانک قرار گرفت. چند روز بعد، آقای تجدد از بانک خواست اعتبار ۱۶ میلیارد ریالی را تمدید کند و اعتبار جدیدی به مبلغ ۹ میلیارد ریال برای تأمین مالی افزایش فصلی موجودی کالا به وی اعطا شود. برآورد او این بود که در پایان آذرماه، مانده حساب موجودی کالا به ۷۵ میلیارد ریال می‌رسد. آقای تجدد گزارش کرد که رقم سود قبل از کسر

برداشت از مهر تا دی ماه به ۳ تا ۵ میلیارد ریال در ماه بالغ می شد. آقای وثیق با درخواست اعتبار اضافی موافقت کرد، مشروط بر آن که همیار تا پایان اسفندماه، کل بدهی خود به بانک را واریز نماید.

رویدادهای ۶ ماه اول سال ۱۳۸۹

در اوایل فروردین ۱۳۸۹، آقای تجدد یک بار دیگر با ترازنامه پیش‌بینی شده به تاریخ پایان سال ۱۳۸۸ به بانک مراجعه کرد. هرچند موجودی کالا در پایان دی ماه به ۸۷ میلیارد ریال رسیده بود، اما طبق ارقام ترازنامه انتظار می رفت موجودی در پایان سال ۵/۶ میلیارد ریال کاهش یافته باشد. به علاوه، در همه فروشگاه‌ها، حسابرسی پایان سال در جریان بود.

هرچند آقای تجدد نتوانسته بود بدهی بانکی خود را طبق توافق کاملاً تسویه کند، ولی اشاره داشت که سودش به مراتب بهتر از انتظار بوده، و این که سرمایه در گردش شرکت نسبت به ۳۱ شهریور، ۱۸ میلیارد ریال افزایش یافته بود. آقای تجدد در مورد شروع فعالیت گسترده‌ای در زمینه واردات در اواخر ۱۳۸۸ نیز اطلاعاتی در اختیار بانک گذاشت. هدف از این فعالیت کاهش قیمت تمام شده کالاها بود.

مالک شرکت تصریح کرد که وی خود کار انتخاب پوشاک، سفارش خرید و ترتیب حمل و نقل را برعهده خواهد داشت، اما در مورد امور ترخیص کاری از خدمات شرکت‌های دیگر استفاده می کرد. آقای تجدد برآورد می کرد که سود قبل از مالیات عملیات واردات ظرف چند ماه گذشته برابر ۳/۷ میلیارد ریال بوده است. واردات فقط برای فروشگاه‌ها به منظور خرده‌فروشی صورت می گرفت، و وی امید آن داشت که ۶۰ درصد کل نیازهای خرده‌فروشی خود در فصل آتی را از این منبع تهیه کند. از آن جا که شرکت درگیر واردات شده بود، آقای تجدد نیاز فوری تر و بیش تری به منابع مالی داشت. از این رو، تقاضا می کرد ۱۰ میلیارد ریال به سقف اعتباری شرکت اضافه شود تا بتواند اعتبارات اسنادی خود را باز کند. چون سود شرکت افزایش یافته بود، آقای وثیق با این تقاضا موافقت کرد.

در اواسط اردیبهشت ماه ۱۳۸۹، بانک صورت‌های مالی سال ۱۳۸۸ را دریافت کرد. این صورت‌ها

با گزارشی همراه بود که می گفت شرکت سه فروشگاه جدید دیگر، یکی در تهران و دو فروشگاه دیگر در اصفهان تأسیس کرده است. با افتتاح این سه، جمع کل فروشگاه‌های شرکت به ۱۶ واحد می‌رسید. بعد از بررسی گزارش مالی سال ۱۳۸۸، آقای تجدد از آقای وثیق ۱۵ میلیارد ریال اعتبار اضافی تقاضا کرد تا موجودی‌های لازم برای فصل بهار را تدارک ببیند. وی گزارش کرد که موجودی‌ها برابر ۸۰ میلیارد ریال بوده و اعتبار اضافی، کل بدهی شرکت به بانک را به ۳۵ میلیارد ریال می‌رساند (جدول ۱). آقای تجدد اعتقاد راسخ داشت که مبلغ مورد تقاضای وی فقط در فصل بهار ضرورت داشت (یعنی در فصلی که موجودی‌ها خیلی زیاد بود) و پس از آن قابل بازپرداخت بود. بانک با تقاضای آقای تجدد موافقت کرد به شرط آن که کل بدهی تا پایان شهریور ماه به صفر برسد.

در اواسط تیر ماه، آقای تجدد به بانک رفت تا به اطلاع مدیر بانک برساند که فعالیت‌های تا ۳۱ خرداد با موفقیت کامل همراه بوده است، فروش به رقم ۱۵۵ میلیارد ریال و سود قبل از مالیات و برداشت به ۱۱/۷ میلیارد ریال رسیده بود؛ از این رقم سود، ۲ میلیارد ریال از خرده‌فروشی و ۹/۷ میلیارد ریال از واردات حاصل شده بود. پیش‌بینی می‌شد در سه ماهه بعدی، فروش خرده‌فروشی به ۱۸۰ میلیارد ریال برسد، و در عین حال، با کنترل دقیق موجودی‌ها، موجودی کالاهای خرده‌فروشی تا پایان شهریور ماه به ۶۰ میلیارد ریال کاهش یابد. در پاسخ به استعلام بانک، آقای تجدد موجودی‌های جاری خود را ۱۰۰ میلیارد ریال اعلام کرد که ۱۷ میلیارد ریال آن کالاهای در راه بود. آقای تجدد کماکان معتقد بود که تا پایان شهریور، کل بدهی خود را واریز خواهد کرد.

رویدادهای ۶ ماه دوم سال ۱۳۸۹

در شهریور ماه سال ۱۳۸۹، آقای وثیق دریافت که شرکت همیار بدهی خود را به ۱۵ میلیارد ریال کاهش داده بود (جدول ۱). وی در جریان گفت‌وگوهای خود با آقای تجدد در زمینه طرح‌های گسترش شرکت در فصل پاییز متوجه شد که شرکت در آن زمان ۱۸ شعبه داشته و سطح فعالیت وسیعی را برای

پاییز تدارک دیده بود. خرده‌فروشی در آبان ماه به ۴۰ میلیارد ریال رسیده و انتظار می‌رفت که جمع فروش در آذر و دی ماه به ۱۰۰ میلیارد ریال برسد. آقای تجدد در این فاصله برای پوشاک وارداتی خود چند مشتری در جمهوری آذربایجان یافته بود. وی پیش‌بینی می‌کرد تا پایان آذر موجودی‌های کالاهای خرده‌فروشی او به بالاترین سطح رسیده و از این رو ۵ میلیارد ریال وام اضافی درخواست کرد.

در اواسط دی ماه، بانک صورت مالی خلاصه‌ای به تاریخ ۳۰ آذر دریافت کرد که نشان می‌داد موجودی‌ها به ۱۳۰/۹ میلیارد ریال افزایش یافته و از این رقم ۹۸/۶ میلیارد ریال مربوط به خرده‌فروشی بود. آقای تجدد به این صورت یادداشتی ضمیمه کرده بود که می‌گفت موجودی‌های خرده‌فروشی تا پایان سال به ۶۵ میلیارد ریال کاهش می‌یافت.

در جلسه ملاقات با آقای وثیق در تاریخ ۱۲ اسفند، آقای تجدد اظهار کرد که رقم ۶۵ میلیارد ریال حداقل موجودی، دیگر برای فعالیت شرکت ناکافی بوده و امکان گسترش را از شرکت می‌گرفت. وی در آن زمان رقم ۹۰ میلیارد ریال را صحیح‌تر می‌دانست. در این ملاقات، آقای تجدد اعتباری جدید به مبلغ ۱۰ میلیارد ریال برای تأمین مالی واردات و نیازهای خرده‌فروشی در فصل بهار تقاضا کرد. وی نسبت به آینده فعالیت‌های وارداتی بسیار امیدوار بود و بر سودآوری آن تأکید داشت. آقای تجدد به رئیس بانک اطمینان داد که اعتبار ۱۰ میلیارد ریالی جدید که رقم کل بدهی شرکت به بانک را به ۳۰ میلیارد ریال می‌رساند، برای نیازهای جاری شرکت کاملاً کافی بوده و وی قصد تقاضای وام دیگری نخواهد داشت. این درخواست مورد تصویب بانک قرار گرفت.

آخرین تقاضای اعتبار – فروردین ۱۳۹۰

در اواسط فروردین ۱۳۹۰، آقای تجدد گزارش فعالیت‌های ۵ ماه آخر سال ۱۳۸۹ و ترازنامه پایان سال را به بانک آورد. وی پیش‌بینی می‌کرد که فروش پوشاک وارداتی در ۶ ماه اول سال ۱۳۹۰ به ۵۰ میلیارد ریال خواهد رسید. مدل‌های بهاره شرکت مورد استقبال فراوان قرار گرفته و خریداران بسیاری

خواهان آن بودند. وی اظهار داشت که شرکت در آن زمان دیگر ۶۰٪ پوشاک خود را رأساً وارد می کرد و حتی به فروشگاه های دیگر نیز جنس می فروخت. آقای تجدد توضیح داد که اگر بر واردات خود بیفزاید، مشتری فراوانی برای کالاهای خود دارد، و افزایش واردات نیز کاملاً عملی است، و صرفاً به دلیل پیشنهاد و اصرار بانک است که آهسته پیش می رود. آقای تجدد از حجم فروش شرکت نیز راضی بود، چرا که معتقد بود به رغم شکوه رقبا از کساد بازار، وی سطح فروش گذشته خود را هم چنان حفظ کرده است. با توجه به رشد مداوم شرکت و همکاری آن با بانک، آقای تجدد اظهار امیدواری می کرد که بانک از شرکت به طور کلی راضی باشد، و با تقاضای جدید وام موافقت کند.

انتظار می رفت اعتبار جدید مورد درخواست به مبلغ ۱۰ میلیارد ریال صرف تسویه اعتبار اسنادی مربوط به کالاهای رسیده به بنادر ایران شود. آقای تجدد بر این اعتقاد بود که وی هیچ مشکلی برای بازپرداخت کامل بدهی خود به بانک تا اواسط تابستان نخواهد داشت. هرچند که در سال های گذشته سود شرکت از خرده فروشی حاصل شده بود، اما آقای تجدد مطمئن بود آینده به فعالیت عمده فروشی تعلق داشت. وی در هنگام ترک بانک تصریح کرد که اعتبار ۱۰ میلیارد ریالی جدید به شرکت کمک خواهد کرد تا قدرت بازپرداخت کل بدهی خود به بانک را باز یابد. از آن جا که کل اعتبار ۴۰ میلیارد ریالی امکان گسترش فعالیت های تولیدی را فراهم می آورد، آقای تجدد معتقد بود که جریان های نقدی حاصل از فعالیت تولیدی در شش ماه آتی به مراتب بیش از مبلغ کل بدهی به بانک می شد.

سؤال‌ها

۱. آیا نحوه گسترش فعالیت‌های شرکت تولید و پخش پوشاک همیار مورد تأیید شماست؟
مدیریت آقای تجدد را چگونه ارزیابی می‌کنید و آیا با اقدامات وی موافق‌اید؟
۲. آیا تقاضای مکرر برای وام و تمدید اعتبارهای اعطایی امری خطرناک است؟ فکر می‌کنید شرکت بتواند بدهی خود به بانک را کلاً تسویه کند؟
۳. آقای وثیق در موارد متعدد با درخواست اعتبار جدید برای شرکت موافقت کرده است، آیا اقدام وی را تأیید می‌کنید؟
۴. آیا بانک باید با آخرین درخواست اعتبار ۱۰ میلیارد ریالی موافقت کند؟
۵. آقای تجدد بر این اعتقاد است که تا ۶ ماه دیگر جریان‌های نقدی ورودی آن‌قدر زیاد خواهد بود که واریز کل وام ممکن می‌شود؟ نظر شما در این مورد چیست؟

جدول ۱

شرکت پوشاک همیار

فهرست مانده اسناد پرداختنی به بانک در پایان ماه (ارقام به میلیارد ریال)

۱۳۸۹	۱۳۸۸	۱۳۸۷	
۲۰	۲۰		فروردین
۳۵	۲۵		اردیبهشت
۳۵	۲۵		خرداد
۳۵	۲۵		تیر
۲۵	۲۵		مرداد
۲۵	۱۶		شهریور
۱۵	۱۶		مهر
۱۵	۱۶	۱۱	آبان
۲۰	۲۵	۱۵	آذر
۲۰	۲۵	۱۵	دی
۲۰	۱۶	۱۵	بهمن
۳۰	۱۰	۱۵	اسفند

جدول ۲

شرکت پوشاک همیار

مستخرجه از ترازنامه دوره‌های مختلف (ارقام به میلیون ریال)

تخمینی ۱۳۸۹/۱۲/۲۹	تخمینی ۱۳۸۹/۹/۳۰	حسابرسی شده ۱۳۸۹/۷/۳۰	تخمینی ۱۳۸۹/۴/۱۵	حسابرسی شده ۱۳۸۸/۱۲/۲۹	تخمینی ۱۳۸۸/۹/۳۰	حسابرسی شده ۱۳۸۸/۶/۳۰	حسابرسی شده ۱۳۸۷/۱۲/۲۹	حسابرسی شده ۱۳۸۷/۶/۳۰	
									دارایی‌ها
۸,۰۰۰	۱۴,۰۰۰	۸,۴۰۰	۶,۰۰۰	۴,۴۰۰	۱۶,۰۰۰	۱۰,۹۰۰	۸,۶۰۰	۴,۶۰۰	صندوق
۳۰۱,۰۰۰	۸,۳۰۰	۲,۲۰۰		۲,۸۰۰					بدهکاران
۱۰۵,۰۰۰	۹۹,۹۰۰	۷۷,۲۰۰	۸۴,۰۰۰	۶۴,۵۰۰	۷۵,۰۰۰	۵۷,۹۰۰	۴۸,۲۰۰	۲۷,۰۰۰	موجودی کالاهای خرید و فروش شدنی
۴۱,۰۰۰	۳۱,۰۰۰	۲۵,۰۰۰	۱۷,۰۰۰	۱,۰۰۰					موجودی کالاهای عمده‌فروشی
۱۸۴,۱۰۰	۱۵۳,۲۰۰	۱۱۲,۸۰۰	۱۰۷,۰۰۰	۷۲,۷۰۰	۹۱,۰۰۰	۶۸,۸۰۰	۵۶,۸۰۰	۳۱,۶۰۰	دارایی‌های جاری
۳۵,۰۰۰	۳۱,۲۰۰	۳۲,۳۰۰	د.ا.ن	۳۰,۶۰۰	د.ا.ن	۲۰,۷۰۰	۱۷,۷۰۰	۱۳,۶۰۰	مبلمان و لوازم (خاص)
۲,۱۰۰	۴,۳۰۰	۴,۱۰۰	د.ا.ن	۴,۱۰۰	د.ا.ن	۷,۷۰۰	۲,۷۰۰	۲,۱۰۰	سایر دارایی‌ها
۲۲۱,۲۰۰	۱۸۸,۷۰۰	۱۴۹,۲۰۰	د.ا.ن	۱۰۷,۴۰۰	د.ا.ن	۹۷,۲۰۰	۷۷,۲۰۰	۴۷,۳۰۰	جمع دارایی‌ها
									بدهی‌ها و سرمایه
۳۰,۰۰۰	۲۰,۰۰۰	۱۵,۰۰۰	۳۵,۰۰۰	۱۰,۰۰۰	۲۵,۰۰۰	۱۶,۰۰۰	۱۵,۰۰۰		اسناد پرداختنی - بانک
				۱,۷۰۰		۲,۶۰۰	۱,۱۰۰	۳,۱۰۰	اسناد پرداختنی - دیگران
۴۰,۲۰۰	۴۲,۶۰۰	۳۵,۲۰۰	۲۲,۰۰۰	۱۵,۱۰۰	۲۶,۰۰۰	۲۲,۲۰۰	۱۱,۰۰۰	۱۰,۷۰۰	حساب‌های پرداختنی
۱۱,۰۰۰	۱۴,۵۰۰	۱۲,۰۰۰	۳,۰۰۰	۴,۵۰۰	۲,۰۰۰	۳,۲۰۰	۴,۹۰۰	۲,۷۰۰	هزینه‌های معوق
۸۱,۲۰۰	۷۷,۱۰۰	۶۲,۲۰۰	۶۰,۰۰۰	۳۱,۳۰۰	۵۳,۰۰۰	۴۴,۰۰۰	۳۲,۰۰۰	۱۶,۵۰۰	بدهی‌های جاری
۱۴۰,۰۰۰	۱۱۱,۶۰۰	۸۷,۰۰۰	د.ا.ن	۷۴,۱۰۰	د.ا.ن	۵۳,۲۰۰	۴۵,۲۰۰	۳۰,۸۰۰	ارزش ویژه
۲۲۱,۲۰۰	۱۸۸,۷۰۰	۱۴۹,۲۰۰	د.ا.ن	۱۰۷,۴۰۰	د.ا.ن	۹۷,۲۰۰	۷۷,۲۰۰	۴۷,۳۰۰	جمع بدهی و سرمایه
۱۳۹۰/۱/۱۳	۱۳۸۹/۱۰/۱۱	۱۳۸۹/۹/۲	۱۳۸۹/۴/۱۸	۱۳۸۹/۲/۱۷	۱۳۸۸/۹/۲۱	۱۳۸۸/۹/۱۳	۱۳۸۸/۱/۲۵	۱۳۸۷/۸/۱۶	تاریخ وصول گزارش به بانک

* د.ا.ن.: در اختیار نیست

* شامل ۱۵۰ میلیارد ریال کالاهای تولیدی به سفارش فروشگاه‌ها که در واحدهای تولیدی انبار شده است.